

MAGNUS NILSON:

Den folkhemskapekpinneextremismen

Trafiksäkerhetsverket har bestämt sig för en sk "nollvision" när det gäller döda och skadade i trafiken. Det betyder att målet för verkets arbete är att ingen i framtiden skall skadas eller dödas i trafiken.

Tanken är fullständigt och vettlöst verklighetsfrämmande. Vi kommer naturligtvis aldrig att uppnå en situation då folk inte dör i trafiken. Om vi till äventyrs försökte innebär det att vi skulle vara tvungna att helt underkasta oss alla de lagar och regler, inskränkningar och fördyringar, som Trafiksäkerhetsverket kunde komma på att låta riksdag och regering ta initiativ till.

Varje försök att ifrågasätta rimligheten i att t ex tvinga cyklisterna bära säkerhetsställ för tung motorcykel,

MAGNUS NILSSON är PR-konsult.

begränsa bilarnas hastighet till max 20 km/h och slänga ut ett par BNP på att separera samtliga körbanor och trafikantlag från varandra kan avvisas med hänvisning till nollvisionen.

Nu är detta sannolikt inte tanken. Trafiksäkerhetsverkets byråkrater är nämligen inte galna. Regeringen är inte heller galen. Ingen tror att nollvisionen kommer att kunna förverkligas.

Bristande realism

Frågan som reser sig är hur det kommer sig att en myndighet med regeringen i ryggen formulerar ett sådant mål? Menar man på allvar att myndighetsutövning och offentliga expertorgan bör präglas av bristande realism redan i inledningsfasen av ett utredningsarbete?

Antagligen är det inte ens så.

I stället handlar det om ett ryggmärgsmässigt försök att ta kontroll över debatten och problemformuleringen.

"Nollvisionen", den av Folkhälso-

institutet finansierade "A non smoking generation" och regeringens "Nollutsläppsamhälle" är andra exempel. Genom dessa slagord hoppas deras anhängare kunna styra samtalen så att den demokratiska debatten helt enkelt stryps.

Målet är ju redan satt. Den som försöker invända kan viftas undan: "Du diskuterar fel sak. Hur vore det att åtminstone hålla sig till dagordningen?"

Trots allt finns det ju i alla sammanhang en rad olika faktorer och intressen att ta hänsyn till. Kostnader för skattebetalarna, samhällsekonomiska kostnader, rättssäkerhetsintressen, integritetsfrågor och en rad övriga prioriteringar.

Men allt detta är bortdefinierat. I stället har vi myndigheter och offentligt finansierade organisationer som på betald arbetstid producerar sakpolitisk extremism utan verklighetsförankring.

Svenska Dagbladets ledarsida ansåg att Folkhälsoinstitutet borde läggas

ned. Detsamma gäller större delen av Trafiksäkerhetsverket.

Infantila pekpinnar

Hur många starr- och höftledsoperationer får man för de pengar Trafiksäkerhetsverket och Folkhälsoinstitutet kostar? Hur mycket hjälp till gravt handikappade skulle man kunna få för de pengar som går till varmluftsproduktion vid sammanträdena?

Kanske inte så stor mängd, men pengarna skulle åtminstone göra lite nytta. I stället för att som nu köpa ut friska, välutbildade människor från

varje samhällsnyttig verksamhet. Och därtill trakassera hederliga medborgare med skogar av infantilt formulerade pekpinnar.

